

РЕШЕНИЕ

№ 3288

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1851** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на дирекция „Инспекция по труда“ С., срещу Решение № 344 от 20.01.2023 година, постановено по НАХД№ 15270/2021 година по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-2100011 от 20.10.2021 година на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., на „ФЕЛИС-15“ ЕООД, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.62, ал.3 Кодекса на труда (КТ).

Касаторът твърди, че решението на районния съд е неправилно и постановено в противоречие с материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК. Поддържа се, че неправилно съдът е приел, че съгласно представеното пълномощно, Е. И. не е надлежно упълномощена за представителство управителя на дружеството „ФЕЛИС-15“ ЕООД. Тезата се аргументира и с обстоятелството, че предявяването на съставения срещу търговското дружество акт не е ограничило правото на защита на наказаното лице. Прави се оплакване от формирания извод за неправилно приложение на материалния закон във връзка с дата на извършване на нарушението. Отделно се сочи, че в оспореното решение липсват мотиви дали процесуалното нарушение е

същественото и дали е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя. Поддържа се, че санкционираното с наказателното постановление лице е упражнило в пълен обем възможностите за защита и тя е организирана по адекватен и неосуетен начин. Искането е за отмяна на решението на първоинстанционния съд и да решаване на делото по същество, като наказателното постановление бъде потвърдено.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява от юрк. Т., който поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от управителя Ю. П., която оспорва жалбата. В писмено становище от 26.04.2023 г., се изразяват съображения за правилност на оспореното решение.

СГП изразява становище, че жалбата е процесуално допустима и неоснователна.

Административен съд – София град, I касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на касационно оспорване е решение на районния съд, с което е отменено Наказателно постановление НП № 22-2100011 от 20.10.2021 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „ФЕЛИС-15“ ЕООД, на основание чл. 416, ал.5 КТ вр. с чл.414, ал.3 КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.62, ал.3 КТ.

С цитираното наказателно постановление, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 22-2100011/17.09.2021 г., посоченото търговско дружество е санкционирано за това, че в качеството си на работодател на С. П. П. е изпратило след законоустановения седемдневен срок след издаването на заповед № 001/10.07.2021 г., за прекратяване на трудовото правоотношение помежду им.

Въз основа на справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ с изх. № 22388213379533/30.08.2021 г. е установено, че дружеството- работодател подало уведомление на 30.08.2021 до съответната ТД на НАП за прекратения трудов договор считано от 10.07.2021 г., като дата за извършване на нарушението е посочена 17.07.2021 г.

С оглед на това е прието, че като не е подало уведомление по чл. 62, ал.5 КТ, в нормативно установения срок, дружеството – работодател е осъществило административно – наказателния състав, визиран в чл. 413, ал. 3 КТ.

Районният съд е установил описаната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото гласни доказателства и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени такива. Съдът е посочил, че НП е издадено от компетентен орган, но в хода на административно – наказателното производство са допуснати нарушения на административно – производствените правила, водещи до неговата отмяна, както и че

нарушението не е извършено на посочената в НП дата. След преценка на доказателствения материал, СРС е приел че е нарушено изискването на чл.40, ал.2 ЗАНН, тъй като негов представител не се е явил в ДИТ за съставяне на АУАН, въпреки че нарушителят е бил известен. Изведен е водещ мотив, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като административно наказателното производство е образувано в присъствие на лице без представителна власт да представлява „ФЕЛИС-15“ ЕООД пред ДИТ, във връзка с което е и нарушена разпоредбата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН за предявяване на АУАН на нарушителя. В следствие на което е ограничено и правото на защита на наказаното лице. Като отделен мотив за отмяна на НП е изведено, че на 17.04.2021 г. не е било извършено соченото нарушение, тъй като към този момент не е изтекъл срокът за осъществяване на дължимото действие, т.к. е налице и нарушение на материалния закон.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият съдебен състав съобрази, че същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си СРС е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление и ангажирани в хода на съдебното производство, което е спомогнало делото да бъде изцяло изяснено от фактическа страна. Обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, са проверени от районния съд с допустимите по закон доказателствени средства.

При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведените касационни основания, настоящият състав намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка по делото, СРС е изградил правилни изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление.

Настоящият касационен състав намира за неоснователни възраженията на касатора относно липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН, довели до незаконосъобразност на процесното НП.

Макар и по делото да е представено пълномощно с рег. № 5636 от 16.09.2020 г. с нотариална заверка на подписа, извършена от помощник-нотариус Т. Г. при нотариус В. В. – рег. № 268 на НК, Е. К. И. е била упълномощена да представлява дружеството пред органите на ТД на НАП, СО, НОИ, НЗОК, РЗОК..., но в същото време липсва изрично упълномощаване на И. да представлява „ФЕЛИС-15“ ЕООД, пред Дирекция „Инспекция по труда“ във връзка с участие в административно наказателно производство и получаване на АУАН. При тези данни основателно е мотивирано в оспореното решение липсата на надлежна представителна власт на пълномощника Е. К. И. от представляващия дружеството управител, а от отгук и за нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН и чл. 43, ал. 1 и чл. 44 ЗАНН. АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, при ненадлежно представителство за дружеството - нарушител, съответно при липса на надлежно предявяване, с което е нарушено правото на защита на твърдения нарушител срещу повдигнатото с АУАН административно-наказателно обвинение. Така допуснатия порок е от категорията на съществените и неотстраними процесуални нарушения. Противно на твърдяното в касационната жалба разширително тълкуване на волята на упълномощителя в случая е недопустимо, независимо от факта, че ответника по касация е упражнил правото си на жалба срещу НП.

Противно на оплакването в жалбата, районният съд обосновава е посочил, че срокът за изпълнение на задължението по чл. 62, ал.3 КТ е изтекъл на 20.07.2021 – първият работен ден след изтичане на срока за осъществяване на дължимото действие. Ето защо на посочената в НП дата - 17.07.2021 г., която дата предхожда крайния момент до който е могло да бъде изпратено уведомлението за прекратяване на трудовия договор със С. П. до съответната ТД на НАП, санкционираното търговско дружество не е осъществило вмененото му противоправно деяние. С тази връзка следва да бъде посочено, че датата на осъществяване на нарушението е обективен белег на деянието (с изключение на тези на продължено извършване), поради което след като на посочената в НП дата на извършване на нарушението не се доказва, то не е доказано и от обективна страна и правопораждащото деяние.

Неоснователно се сочи в касационната жалба, че в оспореното решение липсват мотиви дали процесуалното нарушение е съществено и дали е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя, тъй като такива са изложени на л. 5, абзац първи от оспореното решение. Мотивите на СРС в тази насока са правилни и законосъобразни, поради което и не следва да бъдат преповтаряни.

Твърдяното, че не е нарушено правото на защита на санкционираното дружество се компрометира от факта, че АУАН на практика не е предявен.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация не е заявил искане за разноси, поради което и предвид установеното правило с чл. 81 от Гражданско процесуалният кодекс те не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63 в от ЗАНН Административен съд – София град I касационен касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 344 от 20.01.2023 година, постановено по НАХД № 15270/2021 година по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.